

Ameriški milijonarji.

Pred vojno so imele Združene države severoameriške 20.000 milijonarjev. To število se je sedaj dvignilo na 32.000. Med milijonarje štejejo v Ameriki vsakega, ki ima najmanj 50.000 dolarjev (t. j. 5 milijonov kron) letnih dohodkov. V Ameriki pa je tudi 6000 takih mož, ki imajo na leto pol-drog milijon dohodkov; štirje so pa taki, ki imajo letnih dohodkov 5 milijonov dolarjev. Proti takim vsotam smo mi pravi pravcati berački! A vzlic temu se ne bojimo nikogar in ničesar, ker imamo Jugoslovani delavne roke in bistre glave!

Splošna pravila za zdravje in dolgo življenje.

1. Svež zrak podnevi in ponoči.
2. Hrani se, kakor priroda zahteva!
3. Po delu mir, po miru zopet delo.
4. Živi trezno; boj se alkohola, ki ti je največji sovražnik!
5. Sprijazni se s čisto, mrzlo vodo!
6. Bori se proti vsaki strasti!

Smrekovi češarki.

Smrekovi češarki so premalo poznana pomoč zoper jetiko, saj po velikih mestih večinoma niti ne vedo, kaj je češarek. To je smrekin storž, ki je prve mesece rdeč, pozeleni proti jeseni in dozorji in oleseni šele drugo leto. Za zdravilo nabiraj rdeče češarke koncem junija. Izlušči jih in posuši med okni ali na peči! Ali pa namoči sveže luskin v finem špiritu, dobil boš krasno rdečo tinkturo, ki je izvrstno mazilo za kostne in udne bolezni. Za gnile zobe, za katar pljuč in sapnika kani malo tinkture v toplo vodo in izpiraj si usta, grlo in nos! Tudi za druge bolezni, kakor črevesni katar in želodčne krče, je dobro vlivati na bolni kraj to tinkturo, sitno je samo to, da madeži dolgo ne izginejo iz perila. Za jetiko je najbolje, da kuhaš čaj iz luskin, pest luskin prevri na pol litra vode in uživaj predpoldne in popoldne po osminki litra mlačnega čaja. Kuhati se mora vsak dan sproti. Neki zdravnik na Ruskem si je bil naredil imetje s tem, da je prodajal in naročal smrekove luskin kot čaj za jetiko. S tem je ozdravil mnogo ljudi, ki niso niti vedeli, da pijo smrekove češarke. Ta čaj res ni prav prijetna pijača, ker je jako smolnat. Pridobi pa na dobrem okusu, ako mu primešaš žlico smrekovega sirupa.

K igri „Prstan“.

V prvih štirih številkah lanskega „Zvončka“ je izšla mladinska dvodejanjka „Prstan“. Igrico so igrali že v več krajih

po kmetih. Povsod se je uprizoritev dobro obnesla. Gledalci — mali kakor veliki — so bili jako veseli igre in izredno zadovoljni so bili z njo tudi prireditelji. Taka poročila so mi dala povod, da sem igro razširil in dopolnil še s tretjim dejanjem, ki se pravilno razvije iz prvih dveh dejanj in igro uspešneje zaključi, kakor je bila završena prvotna dvodejanjka. V tretjem dejanju je ples ter je zdaj igra dovolj dolga in primerna tudi za največja mestna gledališča. Ker je igra nastala na domačih tleh in kaže tudi same naše domače prizore, je prirodno, da je zbudila zanimanje po kmetih in bi časih tudi v mestih nadomestila kako tujo „Snežulčico“. V ta namen sem igro razširil in dopolnil. „Zvonček“ pa objavlja še dopolnilno tretje dejanje.

Fr. Rojec.

Slovenski Robinzon.

V Učiteljski tiskarni je izšla lepa nova knjiga: Marko Senjanin, slovenski Robinzon. Po angleškem izvirniku priredil Jan Baukart. Podobe k temu znamenitemu delu, ki ga bero po vsem obraženem svetu, je narisal Ivo Erbežnik, sotrudnik „Zvončkov“. Na strani 9. današnje številke prijavljamo podobo, ki nam kaže slovenskega Robinzona pri njegovem delu. — Opozarjamo na to zanimivo in slovečo povest vse svoje naročnike. Cena lepo opremljeni knjigi je 10 K 80 vin.

Pri tetki Nadi.

„E, deca, jutri vas hočem poslati v goste k tetki Nadi,“ reče dedek svojim malim vnukom. „Vi, malčki, znate dobro,“ nadaljuje dedek, „kako prijetno je pri tetki Nadi. Ona zbira otroke okrog sebe, pa jim kaj čita ali pripoveduje.“

„Vemo, vemo, zato smo pa tako dobre volje.“

„Ali veste tudi to,“ reče ded, „da mora biti tam vsakdo jako miren in tih, da se vsaka tetkina beseda dobro razume? Molčati je treba, molčati!“

„A kako?“ vpraša radovedna Branka.

Dedek se nasmehe in pravi: „E, kdor tega ne zna, temu hočem povedati. — Ko tetka Nada čita ali pripoveduje, je treba tako molčati, da bi se slišala igla, ki pade na tla; miš, ki zdeha v luknji, in muha, če kihne na zidu.“

Nato Branka: „Ali se potem sme reči muhi: Na zdravje?“

Nastal je smeh, da se ni čulo, kaj je dedek odgovoril. Iz hrvatske čitanke.